

Vaaben eller Mærker ikke godtgøres. Denne Bestemmelse var motiveret ved, at den dagældende Varemærkelovs § 4, Nr. 3, ubetinget forbød at registrere et Varemærke, naar det indeholdt offentlige Vaaben eller Mærker, hvorfor den ikke kunde overføres paa Fællesmærker, allerede af den Grund, at Formaålet med at tillade disses Registrering blandt andet var at aabne Adgang for Registrering af offentlige Mærker.

Da imidlertid § 4 Nr. 5, i Forslaget til en ny Varemærkelov, jfr. allerede Lov Nr. 57 af 12. Januar 1915 § 1, er saaledes formuleret, at det kun forbyder Registrering af Varemærker, der „uden Hjemmel“ indeholder offentlige Vaaben eller Mærker, er § 3, 1. Stykke, i den hidtidige Fællesmærkelov overflødig og er derfor ikke opretholdt.

Det samme gælder Fællesmærkelovens § 3, 2. Stykke, hvorefter Bestemmelsen i § 7, 2. Stykke, i Lov Nr. 129 af 12. April 1911, der forbyder Registrering af Mærker indeholdende en Lur, ikke skal være til Hinder for Registrering i Henhold til denne Lov af de ved kgl. Anordning fastsatte Lurmærker. Dels er de nævnte Mærker nemlig registrerede, dels kan Lovens Forbud mod at registrere Mærker, der indeholder en Lur, ifølge Sagens Natur ikke komme til Anvendelse paa Landbrugsministeriets egne Lurmærker. Fra Landbrugsministeriets Side er der intet fundet at erindre imod Bestemmelsens Bortfald.

Fællesmærkelovens § 3, 3. Stykke, hvorefter Registreringsmyndighedens Forpligtelse til at undersøge Registrerbarheden af Fællesmærker bortfaldt, naar de anmeldtes af Handelsministeriet, er det ligeledes fundet naturligt at lade bortfalde.

Indholdet af § 3 i nærværende Forslag svarer herefter nærmest til § 4 i den hidtil gældende Fællesmærkelov. Denne Paragraf bestemmer nemlig, at Retten til et registreret Fællesmærke ikke som saadan kan overdrages til andre. I Tilslutning til Bestemmelsen i den nugældende Varemærkelovs § 8, hvorefter et registreret Varemærke kun kan overdrages i Forbindelse med den Forretning, i hvilken det benyttes, fandtes det naturligt at fastsætte, at Fællesmærker som saadanne ikke kunde overdrages, da de Sammenslutninger, der staar som disse Mærkers Indhavere, ingen Forretning driver, og Mærkernes Betydning netop er knyttet til de Sammenslutninger, af hvis Deltagere de benyttes. De Regler, der gælder om An-

meldelsen og Offentliggørelsen af Sammenslutningens Formaal og Vedtægter, indbærer en Pligt, Sammenslutningen har paataget sig over for det købende Publikum, med Hensyn til Oprindelsen eller Karakteren af de Varer, der bærer Mærket, et Synspunkt, der særligt træder frem, hvor det drejer sig om territoriale Mærker, der garanterer, at Varen hidrører fra et bestemt Distrikt. En Overdragelse af et saadant Mærke, hvorved Publikum ved den fremtidige Brug af det let vilde kunne føres bag Lyset, vilde kun kunne tilstedes under Iagttagelse af saa mange Forholdsregler og Kauteler, at det her ligesom i den tyske Lov blev anset for mest praktisk helt at nægte Overdrageligheden.

Imidlertid har Forslaget til en ny Varemærkelov opgivet Bestemmelsen om, at et Varemærke kun kan overdrages i Forbindelse med den Virksomhed, hvori det benyttes, hvorved den formelle Motivering for den hidtil gældende Fællesmærkelovs § 4, under Forudsætning af Forslagets Vedtagelse, har mistet sin Betydning. De ovenfor omhandlede reelle Betragtninger har stadig en vis Vægt i Tilfælde, hvor der er Tale om Overdragelse af et Fællesmærke fra en Forening til en Enkeltperson (Industridrivende, Handlende). Anderledes stiller Forholdet sig i det Tilfælde, at en Forening af en eller anden Grund staar overfor Opløsning, medens det Fællesmærke, den staar som Indehaver af, stadig har sin Værdi og vilde kunne bevares for Producenterne, hvis det kunde overdrages til en anden Forening med samme eller lignende Formaal. Heri kan der ikke være noget betænkeligt, navnlig da der i Henhold til Forslagets § 2, 2. Stykke, skal ske Anmeldelse til Registret herom, og da i Henhold til Forslagets § 5 b Handelsministeren kan paabyde Registreringens Ophævelse, naar de Betingelser for Mærkets Benyttelse, der er anmeldt ved Registreringen, i væsentlig Grad har forandret Karakter. Lignende Betragtninger gør sig gældende ved Overdragelsen af Fællesmærker fra Foreninger til offentlige Myndigheder.

Affattelsen af Forslaget er i Overensstemmelse med en Beslutning desangaaende, som fandt enstemmig Vedtagelse paa de nordiske Konferencer, som er nævnt i de indledende Bemærkninger til Lovforslaget.

Til § 4.

For ikke at gøre den i § 3 indeholdte Bestemmelse illusorisk derved, at et Fæl-